

Wetenswaardigheden

Hebben we in de vorige nummers vooral de decubituswond behandeling uit de historie naar voren gebracht, nu las ik in het boek Huidziekten van Prof.

S. Mendes da Costa uit 1910 een behandeling van het Ulcus Cruris.

„De behandeling moet trachten naast de genezing van het ulcus de arteriosclerose en de stuwung te verbeteren. Van joodkali ziet men een gunstig effect. Het moet ook profylactisch worden gebruikt. Dr. Uuna kent in deze aan het ichthylol een gunstige werking toe.

Tot het ulcus genezen is, moet volkomen rust gehouden worden: het been moet horizontaal door kussens goed ondersteund worden.

De behandeling begint met Priessnitzverbanden, met aseptische of licht aseptische vloeistoffen, hypermanganas kalicus 1/3000 bij stinkende zweren, sublimaat 1/5000 - 1/10000 bij gangreneuze en etterende zweren, boorzuur-, soda-, Borow-, of Goulardwater.

Als de wondbodern gereinigd is, gaat men tot een compressief verband over met diachylon, of met dermatoplastische poeders, jodoform, airol, xeroform, boorzuur enz. In het verband wordt veel watten opgenomen om de druk gelijkmatig te doen zijn. Laat zich de granulatievorming lang wachten, dan zijn prikkelende middelen, perubalsem, kamfer en nitras argenticus aangewezen.

Calleuze randen worden met caustica of met het mes of de schaar weggenomen. Is de huid over een grote afstand verhard, dan zijn scarificaties of

ontspanningssneden in de omgeving nodig. Is het ulcus genezen, dan zet men de behandeling der stuwung met plastische verbanden voort. Elastieke kousen zijn hier uit den boze vanwege te ongelijkmatige druk. Lijmverbanden, tricotwindsels, krimpwindsels voldoen beter.

Verder ontrade men de patiënt de verticale houding van het been in rust, doch men slaagt zeldzaam het recidief te voorkomen. Keert het ulcus zo hardnekkig weer terug dat het de patiënt het grootste deel zijns levens in bed dreigt te houden, dan overwege men of een amputatie de patiënt een minder onaangenaam leven zou bezorgen.”

* Airol is een joodbismuthpreparaat.

We leefden even in 1910!!

P.S. De auteur van dit studieboek was buitengewoon hoogleraar aan de Vrije Universiteit van Amsterdam.

Hans Goossens.